

1643

संस्कृत

विभाष्यरत्ने श्रातिशारण्यविवरणं

आथवाणिकं

"Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavhan Prakashani, Mumbai"

१३. १२
८८१०५८ - ४४

(1)

अयं तिना व्यरुते पारम्

"Joint profile of Diera Rajawade
Yashwantrao Chavhan Pressilal,
Mumbai."

त्रिष्णुर्

(१)

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ भक्तिपुत्रः प्रणम्या हं गणेशाचरणद्वयं॥ गुरुनपि गिरांदेवं मिदं वस्या मिलस्तणं॥

व्याख्यातुं प्रातिशारद्यस्य वीक्ष्य वारहं चादिकं॥ हृतं त्रिभाष्य रलं यद्वासंते भूसुरप्रियं॥ एष्टेऽक्षयो रनयो रथमर्थः॥

अग्निमुको हं गणेशापदद्वयं गुरुन्निरामपि गिरांदेवी वागेषु वीक्ष्य अर्थः॥ तां च प्रणम्य लक्षणं मिदं वस्या मि॥ यद्वस्तणं

त्रिभाष्य रलं नाम कं भूसुरप्रियं विद्विष्य यं मद्वासंते॥ कीदृशं लक्षणं प्रातिशारद्यस्य व्याख्यानस्तपं॥ वारहं चादिकं

भाष्य जातं वीक्ष्य न्यूना तिरेकपुरिहृषे रणहृतं विरचितं॥ आदिशब्देन आत्रेयमाहिषेयो गृह्णेते॥ अनएव त्रिभाष्य

रलं मिलिनाम्ना पपत्तिः॥ त्रयाणां भाष्याणां समाहारस्त्रिभाष्यं तत्त्वं रलं भूषणं॥ अथवर्णसमान्नायः॥ मंगडा

नंतरारंभप्रश्नकोर्येष्वयो अधिति॥ मंगलाद्यनेकार्थकत्वाद्य श्राव्यार्थ निर्णयार्थमेकोर्थेनिश्चेनव्यः॥ अत्र प्र

थमंतावन्मंगलार्थमुच्यते नैस्यप्रमाणसाध्यता तथा च समाचक्षते शिक्षाकारा॥ आकारश्चाथशब्दश्वद्वा

वेतो ब्रह्मणः पुरा॥ कंठमिलाद्य निर्णयतोते नमं गलिकावुभाविति॥ आहो स्विदानं तर्यार्थतावेदाथ्यनानंतरं लक्ष

णद्वानं कुर्यादिति साक्षेपत्वा लक्षणस्य पूर्वविदाधि गमेस लक्षणपरीक्षावसरः॥ अथवा अधिकारार्थेऽजथशब्दः॥

(२)

(2A)

ल्येवेतिविनिवर्तकाधिकारकावधारकाऽलिविद्यमानत्वात् अथावर्ण। सं आ। मायः। पाठक्मोषिक्रियश्चैते
 ति सत्त्वा न्वयः। समित्येकीमांवे आदितिमार्यादापांम्नाय इत्यानुपर्वेण एकीभृता अकारादयोवर्णस्वरभक्तिपर्या
 वसानाः ज्ञानुपर्वेण पूर्वैः शिष्टेण रूपदिष्टाः तथाहि अः ज्ञानाऽनुपर्वेण उत्तमैः उत्तमैः कृत्वा उत्तमैः
 ओः इति स्वराः कोडशा। करवगद्युः। च घजसज्जाटठटठणात् प्रदध्यन। प्रफवसम। इति स्पृश्यः पंचविंशतिः। यरल
 व इति च तस्मोंतस्थाः। १५ कशाषसः पहृतिष्ठृष्टाणः। अनुस्वारस्वरभक्तेष्याभ्येति सत्त्वेणा नुस्वारउक्तः। कालविशे
 षा अथ त्वादसोष्मीनत्वनुनासिकधर्मः। विष्वर्मध्यरूपासिक्षयो नविरोधो भवेत्सम्भृते। तस्माल्करो तिक्रार्याणिव
 र्णानांधर्मएवत्वितिशिक्षाकारवचनं नुधर्मधर्मिणो रमेदविवक्षयो पपद्यते॥ अथविसर्जनीय इत्यनेनविसर्जनी
 य उक्तः। एकलस्वरात्यरोलोऽमितिळकारउक्तः। स्पृश्यादनुभवादिति च त्वारोय मातुक्ताः। ऐकोष्मसंयोगे रेफस्वरास
 ज्ञिरिति स्वरभक्तिस्तक्ता। अनेनक्तमेणाय जुर्वेदिकवर्णनांषष्टिसंख्यानियम्यते। सत्त्वाणविस्पष्टेऽदृष्टव्यः। ननु विष्व
 षष्टिश्च तु षष्टिर्वीवर्णः। शंभुमतेमताऽतिशिक्षाकारवचनेसतिक्षयं षष्टिसंख्यानियम्यते। सत्यं तद्वै किंकर्वेदिकसर्व

॥२॥

(3)

वर्णविषयमिति न क्रिक्षा वचने न विरोधः ॥ अत्र सद्वैरेतावत् मेवो मलं भाद्रेष्विर्णयो निर्णीतः ॥ वर्णानां समान्नायो वर्ण
 समान्नायः ॥ अथनवा दितः समाना क्षणाणि ॥ अथेति संज्ञाधिकारार्थः ॥ अस्मिन्वर्णसमान्नाये आदितआरभ्यन
 ववर्णाः समानाक्षरसंज्ञाभवन्ति ॥ यथा । अः आश्च आदृत्यादि । संज्ञायाः प्रयोजनं दीर्घसमानाक्षरेसवर्णपरदृत्यादि
 नन्वीहरी महती संज्ञाकिमर्थाक्रिक्षादिशास्त्रप्रसिध्यनुरोधायेति ब्रह्मः ॥ देहेसवर्णं हस्तदीर्घते षुसमानाक्षरेषु
 देहेहस्तेहेदीर्घवाहस्तदीर्घदीर्घहस्तेवा अक्षरं परस्परसंवर्णसंज्ञेसवतः ॥ इयमन्वर्थसंज्ञा । सवर्णत्वं नाम साहश्य
 त्वमुच्यते ॥ तस्मादकारादीनाभिकारादित्तिर्णसवर्णसंज्ञात्रां काभिज्ञस्थानप्रयत्नादनयोः ॥ संज्ञायाः प्रयोजनं दी
 र्घः समानाक्षरेसवर्णपरदृत्यादि ॥ न लुतपर्वं ॥ लुतपर्वं समानाक्षरसवर्णसंज्ञनभवति ॥ लुतमस्मात्पूर्वमिति लुत
 पर्वं ॥ यथा । अग्नादृत्याहेत्यत्र दीर्घः समानाक्षरेसवर्णपरत्येकादृशः प्रसन्नः तच्चानिष्टं ॥ प्रतिषिद्धायां त्वेवं सवर्ण
 संज्ञायां परिशेष्यादिवर्णीकारोयवकाराविति पूर्वस्य इकारस्य यत्वं ॥ तत्रयकारोलुप्येतेत्ववर्णपूर्वेयवकाराविति
 लुप्यते ॥ यकारेलुप्तेसति इवर्णपरएकारमित्येकादृशः प्रसन्नः सोपिनिषिद्धते ॥ न लुतपरयहावित्यनेन तस्मा

॥२॥

(3A)

द्यनाश्वस्याहेतिसिध्यति॥ योउद्गादितः स्वराः॥ वर्णसमाज्ञायस्यादितआरभ्यवोउशवर्णः स्वरसंज्ञासवंति आकारा
 दयओकारपर्यंताः संज्ञायाः प्रयोजनं॥ अथस्वरपरोयकारमित्यादि॥ शोषोव्यंजनानि। स्वरेभ्यः शोषोवर्णराशिव्यंज
 नसंज्ञाभवंति॥ ककारादिस्वरमज्ञिपर्यंताः संज्ञायाः प्रयोजनं। स्वरपर्वंव्यंजनमित्यादि॥ जाधाः पंचविंशतिः स्पृश्चाः॥
 व्यंजनेषाधाः पंचविंशतिर्वर्णः स्पृश्चसंज्ञासवंति॥ ककारादयोमकारपर्यंताः। संज्ञायाः प्रयोजनं। स्पृश्चस्पृश्चप्रश्वाद्या
 दि॥ अथनवादितः समानाक्षराणि योउद्गादितस्वराश्वितत्रोक्तं॥ अत्रापिआदितश्वितवक्तव्ये आधारतिशब्दातर
 प्रयोगोर्थंतरसत्त्वकः॥ व्यंजनेषाधानतुस्वरेषाधाप्रश्वाद्यतिविज्ञयं॥ परामतस्मान्तस्थाः॥ स्पृशेभ्यः परेचत्वारोवर्णः अंत
 स्थसंज्ञासवंति॥ संज्ञायाः प्रयोजनं अंतस्थापरश्चसवर्णमनुलासिकमित्यादि॥ परेषद्वृभाणः॥ अंतस्थाभ्यः पु
 रेषद्वृणाउभ्यसंज्ञासवंति॥ संज्ञायाः प्रयोजनं उभ्यास्वरपरश्वाद्यादि॥ स्पृश्चनामानुपर्वेणपंचपंचवर्णः॥ स्पृश्चना
 मध्येआनुपर्वेणपंचपंचवर्णवर्गसंज्ञासवंति॥ कवटतपादयोउड़जणनमान्ताः॥ संज्ञायाः प्रयोजनं टवर्गश्वतवर्गप
 रश्वादि॥ प्रथमद्वितीयतृतीयवतुर्थेजमाः॥ एकेकस्मिन्द्वेर्गयथाक्तमेगदर्णः प्रथमद्वितीयतृतीयवतुर्थेजमाः॥

त्रिष्णु

"३"

(१)

म संज्ञा स वंति । सिद्धे पि संख्या निमित्ते नान्नि संख्या तर्ग भिधा नार्थं संज्ञां तरं कथयि तुं प्रथमा दि संज्ञा विधानं । तत्कर्थं क
कारणीना मेवं प्रथमा दि संज्ञा प्रत्ययार्थी स्वरं तस्यो अप्रभृति शुतुं संख्या संज्ञा प्रतिषेधार्थी संज्ञायाः प्रयोजनं प्रथ
म उभ्यपरो द्वितीयं तत्तीयं स्वरधोषवत्परः हकारे हश्च तुर्थे जुना नुत्तमुत्तमपरः ॥ उष्मविसर्जनीय प्रथमद्वितीया
अघोषाः ॥ उष्माणश्च विसर्जनीय अन्नप्रथमद्वितीयाप्नाधोषसंज्ञा भवंति । संज्ञायाः प्रयोजनं अघोषपरस्तस्ये
त्यादि ॥ न ह कारः ॥ न भवत्यधोषसंज्ञो हकार उष्मत्वादधोषले प्राप्तेतदपवादोयं ॥ व्यञ्जनशोषो धोषवान् ॥ अघो
षेष्योन्यो व्यञ्जनशोषो धोषवत्संज्ञो भवति । यद्यप्यष्मविसर्जनीये त्यधोषे शूले शुव्यं जनशोषस्य पारिनोष्याद्वौष
वत्वं सिद्धं । यथा देवदत्तयज्जदत्तयोरपश्चुर्देवदत्तरः लक्ष्मेपरः पश्चुमानिति सिद्धं । तथा पिशा स्वेसंववहारार्थं
संज्ञानिर्देशः क्रियते पारिशोष्यादपि कंठोक्ते विशोषात् । अन्यथानह कारदति ह कारस्याधोषसंज्ञानिषि ॥ ३ ॥
ध्यते । नापि ह कारो धोषवान् विध्यभावात्तथैव व्यञ्जनशोषस्वरः अप्तिथानघोषवंतो नाप्यधोषाः । तथा सति
धोषवत्परश्च तियत्र यत्र वस्त्यनितत्रत्र संदेहस्यात् । धोषवत्परो नाम किं परदति तन्माभूदि निदं सूत्रमा

(4A)

रभ्यते। व्यंजनस्पः त्रोषो व्यंजनशेषः। अत्र सत्रै चोद्यपरिहरस्प एष विशेषो माहिषेवभाषितः। संज्ञायाः प्रयोजनं
 धोषवस्त्ररश्वेत्यादि। आप्रावोपाभ्यधिप्रतिपरिविनीत्यपसर्गः॥ आप्र। अव्र। उप। अभि। अधि। प्रति। परि। वि। नि। इत्ये
 तेशब्दाउपसर्गसंज्ञाभवन्ति। ननु प्रथरापसमन्वयनिर्दिव्यादिपाणिनीयविशेषमण्ठति। कथमत्र सत्रहृतानि
 रग्लमुपसर्गः। इतिशब्देन संकुचिताः॥ उच्यन्ते। यजुर्वेदविषयाएतावंतएवेतिमंतव्यं। तर्हि प्रपरापसमितिसमुच्चयेविशे
 षः। कथमुपलभ्यते इतिपरविधानेतस्यतास्यर्थं। न तपसर्गसंज्ञाविधाने विशेषपाठात् तस्मान्केन चिद्विरोधः। संज्ञायाः
 प्रयोजनं उपसर्गपाथ इत्यादि। इतिशब्दः प्रकारवाची॥ वर्णः कारोजरोवर्णरित्या॥ कारोजरोवर्णोवर्णस्यारव्याभवति।
 यथा। अथेकारोकारो। कारशब्दउत्तरोयस्मादस्येकारोनः॥ अकारव्यवहितोवर्णः का
 रशब्दोजरोव्यंजनानामारव्याभवति। यथा। तकारश्वकारमित्यादि। अकारेणव्यवेतः। अकारव्यवेतः। नविसर्जनी
 यजिकमूलीयोपधानीयानुस्वारनासिक्यानां॥ विसर्जनीयादीनां वर्णत्वा विशेषाल्कारोजरत्वं प्राप्तमनेन निवर्त्ये
 ते। नखलुविसर्जनीयादीनं कारोजरतामवति। कुतः सर्वत्रतथा प्रयोगानुपलभात्। ननु यथावर्णः कारोजरोवर्णरित्ये

३०८

॥४॥

(5)

निवर्णशब्दाच्यस्येवकारोत्तरत्वंनकारेणकारमित्यादिनतुवाचकस्य। अन्यथावर्णः कारद्विस्यात्। तद्विद्विसर्जनीयादी
 नामित्यत्रापि वा व्ययहणमेव युक्तं नान्यथात् थासति वाचकपरतयावारुचादिविरचितमुदाहरणमवसानेरविसर्जनी
 चेत्याद्यनुवितमितिचेत्तमेवं मंस्थाः॥ वा च्यानां केवला नामप्रयोगादत्र वाचकयोरसेदविवक्षयासूच्चसरणीयित्यदा
 हरणगमनिका॥ एष स्तुत्तरस्य॥ रस्य नुए फक्षाद्य आरब्धासवति। तथारेफोषपरद्विति। रेफस्य व्यंजनत्वाविशेषात्प्राप्तं कारो
 तरत्वमकारव्यवेतत्वं च तदुभयं नुशब्दो निवारयति। अन्येतत्त्वामन्यं ते। अकारव्यवेतत्वमेवेतितदसाधु। तथासति
 कदाचित्कारोत्तरताकदाचिद्भैरोन्नरताचेतित्वकल्पः स्यात्। यथा अकारो व्यंजनानामितिविभानाद्विकल्पः। तथा
 रेफोषसंयोगेरषः पर्वेहवनीत्यादि॥ नन्वेवं कारोत्तरत्वमितिविकल्प्येन स्वीकृतं कुञ्चितस्मादस्मदुक्तर्वयुक्तस्तु
 शब्दार्थः। हस्योवर्णान्नरस्त्रयाणां वर्णोत्तरोहस्यस्त्रयाणामर्णानां हस्यदीर्घलुकानां मारब्धासवति। यथाइवर्ण ॥४॥
 परएकारं। वर्णशब्दउत्तरोयस्मादसोवर्णोत्तरः। अकारो व्यंजनानां। व्यंजनानामकारआरब्धासवतिशाचष्टपर
 इत्यादि। कारशब्दो तरत्वमिदं च विकल्प्यते। समुच्चयेत्वकारव्यवेतो व्यंजनानामितिव्यर्थस्यात्। ननु तर्हि कारोत्तर

(50)

ताकिमर्थानदानीमपि स्वच्छायस्त्वेण अकारलाभात्। स एव आरब्याभवतु। सत्यं। शिक्षादिशास्त्रप्रसिद्धसंकेतानु
 सारेणोत्परिहारः। अपरेतु संगिरंते। अकारः सर्वस्त्रांतस्य व्यञ्जनस्य च ग्राहक इति। यथा मनः क्षेमे। धूताघनः क्षोभ
 णः। उक्षशासः क्षामेत्यादि। नक्षपैत्रिनिषेधस्योदाहरणां स्यादिति। नदसाधु। कुतः वाधाष पूर्वस्त्रष्टुमिति पूर्वत्वात्।
 तकारस्य टत्वे कृते इषेद्वैति स्यात् चानिषं। किं च यज्ञनह परस्वरपरेष्वित्यत्र स्वरपरशब्दो व्यर्थं स्यात्। भवनमन्तेसर्वस्त्र
 ग्रांतस्य स्वीकारनियमात्। नदेस्मो नुपपन्नमेवत्तमनमन्महे। किं तु वर्णमात्रस्याख्या॥ यहणस्य चालक्ष्यनिमित्तं
 च यहणमित्युच्यते। गत्यत इति यहणां गत्यते ते तिनिमित्तमपि यहणां पंडेकदेशः प्रातिपदिकमित्तियावत्। चक्रा
 क रपर्वस्त्रोक्तमकारमाकर्षति प्रातिपदिस्य सर्वावस्थस्य अकार आरब्याभवति। यथा किं शिलकि॒ शिलेति परकि॑
 शिलशब्दो लक्ष्यं उदाहरणां। किं शिलश्वनुर्थो वन्यः। किं शिलायच्च। ओष्ठेवः परोलुप्यनह तितुनिमित्तं। यथा॥
 स्वाहोष्ठाभ्यां। उपयाममधरेणोष्ठेन॥ अकार आगमविकारिलोपिनां। आगमादीनामः कार आरब्यो भवति। अः
 कार इति प्रथमविभक्तेस्त्रपलक्षणां। आगमस्य यथा। द्वितीयचतुर्थयोस्त्रव्यञ्जनोत्तरयोः पूर्वः। विकारिणो यथा।

त्रिष्ठ०

"५॥ अथनकारेणकारं।लोपिनोयथा।ईमंद्रासुप्रयसः।तिष्ठत्येकव्यासपूर्वः।इत्येकवचनानि।लपरोलकारमितिद्विन
नं।आनुपर्वीन्नासिक्याइतिबहुवचनं।आगमश्वविकारीचलोपीचआगमविकारिलोपिनःतेषां।यहणंवा॥

(6)

तेषामागमादीनांकचिद्ग्रहणंवासवति।अःकारेणविनापातितात्यर्थंआगमस्यतुयथा।आदिरःहनिः।इत्यादि।
विकारिणोयथा।हन्यादुप्यभानंत्र।लोपिनोयथा।एषसस्यहत्यादि।आसन्नःसंदेहे।संदेहेसति।आसन्नंपदं
बर्णंवाग्गद्धीयात्।स्वयमात्जांचविकर्णीचोन्नमेऽलत्वचकारद्यसंभवात्ययहनिमित्तत्वेनकथमेकोपादा
नमितिसंदेहेयदासन्नंकार्यभाजस्तदेवस्वीकर्तव्यचोन्नमइतिस्त्रेवर्णस्ययथा।आपषतीआदुती।इत्यादि।
अनेकस्यादि।संदेहेअनेकस्यपदस्यवर्णस्यवाग्भग्नंभवति।अपित्राद्बःसंदेहइत्यन्वादित्रातियथा।तिष्ठ
त्येकपासपूर्वः।एवोन्नरइत्यादि।प्रथमोवर्गेन्नरोवर्गर्गर्वा॥वर्गशब्दोन्नरः।प्रथमःस्वर्गस्यारव्याभवति। ॥५॥
यथाटवर्गश्वतवर्गपरः।वर्गशब्दोन्नरोयस्मादसोवर्गेन्नरः।अंविकारस्य॥।अमितित्राद्बोविकारस्यारव्याभ
वति।अमितिद्विनीयाविभक्तेसुपलक्षणं।यथाप्रथमपर्वेहकारश्वतुर्थं।अथनकारेणकारं।पर्वद्वितीर्वः॥

(6A)

यः पर्वतविशिष्टतेस्तत्त्रैवस्त्रेनस्त्रेणोपलक्षितोऽनात्मः। न तु रूपसामान्यादन्योऽभिन्नदेशस्थः। यथा। या
 वाएविवीर्त्तश्च प्रयहो भवती तिवक्ष्यति पर्वत्वात्। यावती धारण्यिवीमहिते तियावती शब्दः। प्रयहः। यावती
 वैष्णविवीतुनस्यात्प्रयहः॥ पुरात्यन्तरः। यः परात्यनेन विशिष्टतेसोपितवैवस्त्रेनस्त्रेण प्रत्येन्यः। यथा। द्वे
 त परम्प्रयहो भवती तिवक्ष्यति परत्वाद्वैजायेविदनत्यन्तजायेशब्दः। प्रयहः। यो निरसिजाय एहीत्यन्तुनप
 यहः॥ अकारलक्कारोऽहस्ते। अकारश्चलक्कारश्च रूपसंज्ञो भवतः। यथा। अतत्वो वै। अकूपस्य कूप्त्ये॥ अ
 कारश्च॥ अकारश्च हस्तसंज्ञो भवति। चकारोऽहस्तवस्त्रादिवालियथा। अयं पुरात्यनेन च समानका
 लस्त्ररः। तेनाकारेण यस्त्रल्प्यकालस्त्ररः सत्रहस्तो भवति। अत्राविचकारोऽहस्तान्वादेशाकः। समानकाल
 स्त्ररात्यन्तिइकारश्च उकारश्चेत्यर्थः। संघ्यस्त्रराणां समानकालत्वाभावात्। यथा। इषेत्वा। उपप्रयंतः। अत्राह।
 अकारोऽहस्तसेन च समाख्यनकालस्त्ररः। इत्यारब्धव्याप्तिः। अकारलक्कारोऽहस्तावितन्नारब्धव्याप्तिः। एव मारभ्य
 माणेण पुनरुक्ततया गौरवं भवेदिति। उच्यते। आरब्धमेवेतत्। कुतः। अकारलक्कारयोरंतरोरपलक्कारोऽस्तः।

त्रिष्टुप्

॥६॥ तस्यानल्लादनयोः लकारव्यभिचारस्यात् । हस्तत्वं नगम्येत् । तन्माभद्रित्येवमारभ्यते । क्षकारल्कारो हस्ताविति ॥
अनुस्तारश्च ॥ सवत्यनुस्तारो पिहस्तसंज्ञः । यथा तां हस्ते । चकारो हस्तान्वादेशकः । अनुस्तारस्तरभक्तिश्च
तिस्तरं प्रत्यंगविधानादनुस्तारस्यव्यंजनत्वं । तथा सनिहस्तार्धकालव्यंजनमिति अर्धमात्रत्वेष्टासेतन्माभ
दिति हस्तत्वं विधीयते । हस्तसंज्ञायाः प्रयोजनं अथादादुत्तरेविभागे हस्तव्यंजनपरद्विति ॥ द्विसाधान्दीर्घः ॥
तावानितिप्रहते । हस्तउच्चते द्विशतिद्विस्तरप्रत्यानहस्तादीर्घसंज्ञो भवतीति स्त्रयोजना । तात्पर्यदुहस्त
द्विगुणकालः स्वरोदीर्घसंज्ञो भवतीति । संज्ञायाः प्रयोजनं दीर्घः । समानाक्षरेस्वर्णपरद्विति ॥ त्रिसुतः ॥ अ
त्रापि हस्तो नुवर्तते सांविधात् त्रिरितिविहृषो हस्तसुतसंज्ञो भवति त्वयं त्रापित्रमः । हस्तत्रिगुणका
लस्तरः सुतसंज्ञो भवति । संज्ञायाः प्रयोजनं नष्टुतप्रयत्नविति ॥ हस्तार्धकालं व्यंजनं ॥ व्यंजनं हस्तार्धका
लं भवति । यथावाक्षः । हस्तस्यार्धं हस्तार्धं परिमाणकालो यस्य तत्त्वयोक्तं । उच्चेतदानः ॥ आपामो
दासप्यमिति लक्षणलक्षितस्तरउदात्तउच्चते । यथा संते संज्ञायाः प्रयोजनं । उदानात्परो नुदात्तः स्वरितमिति ॥

(३)

(७८)

नीचेरनुदात्तः॥ अन्ववसर्गस्त्रिक्षितस्वरोअनुदात्तउच्चते। यथा अवदतां। यासंज्ञापाः प्रयोजनं अनुदात्तो न
नित्यमिति॥ समाहारः स्वरितः॥ तयोरुदात्ताऽनुदात्तयोर्यः समाहारः स्वरित इत्युच्चते। यथा तेब्रवन्। समाहित
इति समाहारः। तयोर्मैलनजन्यस्वर इत्यर्थः स्वरित स्वरित यं परिशान्तत्र स्वरितो वस्त्यते। यथा उदात्त
तास्तरो नुदात्तस्वरितं उदात्तयोश्वपरो नुदात्तस्वरितं। अस्मिन्जनुदात्ते प्रवृत्तदात्तस्वरितमित्यादि॥ तस्यादिरुचे
स्वदामुदात्तादनन्तरे यावदर्थः हस्यस्य। उदात्तादनन्तरे यस्वरुच्यते तस्यादिस्तावदुच्चे स्तरां। उदात्ततरो या
वदभवति हस्यस्यार्थं। यथा। सद्धानः॥ उदात्तसमः द्वाकः॥ हस्तार्दकालाछेष उदात्तसमो भवति न उदात्त
एव समशब्दप्रयोगस्त्रिन्यन्तत्वं प्रतीयते स्वरिता भावात्प्रवृत्ते वउदाहरणं॥ सव्यंजनोपि॥ केवलस्यायं
न विधिः पुरस्तादुक्तः इदानीव्यंजनसहितत्वे प्रियस्वरितस्यतथात्मुच्यते। व्यंजनोपि स्वरित उदात्तादनन्तरो न्याय
वाउक्तविधिर्मैवति। अपिशब्दः स्वरितमाकर्षति। यथा। सखिस्थिवरिवः। अतिष्ठः॥ अनन्तरो वानीचैस्तरां॥ अ
स्यस्वरितस्य हस्यार्थकालाछेषः नीचैस्तरामनुदात्ततरो वाभवति अनन्तरः शेष इत्यर्थः। तदेव उदाहरणं॥

त्रिष्णुं अनुदात्तसमोक्ता ॥ तस्य स्वरितस्य स एव द्वे षः अनुदात्तसमोक्ता भवति तदेवोदाहरणं ॥ आदिरस्योदानसमः
॥७॥ शेषो अनुदात्तसम इत्याचार्यः ॥ अस्येव स्वरितस्या दित्यस्वार्द्धकाल उदात्तसमो भवति द्वोषस्तु उदात्तसम इत्याचार्य
(८) त्याचार्याब्रुवते । यथा सर्वभ्यो वदिवः । तस्यादित्यस्वार्द्धाभिहिते तस्मिन्विकल्पजाले सूत्रमेतदेवे एष । प्र
श्लिष्टप्रातिहतयोर्मुद्गतरस्ते रोब्यं जनपदवृत्तयोरिति लक्षणानुकूल्यानन्तरप्रितनमविसूत्रमिष्टए
तल्लक्षणप्रातिकूल्यादेव । सर्वः प्रवणाइत्येव । प्रवणाऽन्नादः स्वरितपर्यायः सव्यं जनपदवस्वरित आदित
आरभ्य सर्वः प्रवणो भवतीत्येके आचार्यादुचिरे सर्वभ्यो वदिवः ॥ नानापदवदीश्वमसंख्याने ॥ ईश्वम
पदं च नानापदवद्वन्नवति असंख्याने विषये । नानापदवद्वन्नवति किं । ओषतान्तिगम हेतै । तस्य वातहत्यादावाका
रपर्वस्तु वरस्य तेष्य इति प्रयत्नं माभृदिति । असंख्यानहति किं । द्वै परश्च । एकव्यवेतो च । त्रिहेसर्व ॥८॥
नेशुक्रवती इत्यत्र प्रयत्नं मवती लिवदामः । नानापदमिव नानापदवत् ॥ तस्य पर्वं पदमवयहः ॥ तस्य ईश्व
पदस्य पर्वं पदमवयह इत्यव्यते । दिवाय तहति देवयते । अवयह संज्ञायाः प्रयोजनं । नावयह इति ॥

(8A)

पदावयहशब्दोर्नियतलिंगतादन्योन्यान्वयः संसवति॥ पदयहणेषुपदं गम्येत॥ पदयहणेषुस्त्रेषुगहीतं पदमे
 वगम्येतज्ञातव्यं नपदेकदेशः। यथा त्वेऽत्यनीज्यांत इति वक्ष्यति त्वेऽक्तु मिति प्रथमे भवति क्रत्वे दक्षाये लिपदेकदेश
 त्वानभवति गृहं तीति यहणानिपदानां यहणानिपदयहणानिलेषु॥ अपिविहतं॥ अपिशब्दः पदमन्वादिश्च तिपद
 यहणेषु विहतमपि पदमवगंतव्यं। यथा णत्वापत्तेवाहन् इति यहणोष्ठते पदमिति हत्वा विसर्जनीये ओत्वमापने
 पिण्डत्वं नेव निवर्तते। प्रवाहणादिनः। एष सस्य उत्तिविसर्जनीयलोपयहणं पठिष्यते। अयमुष्मप्रदेव युरित्यत्र सदा
 रेषत्वमापन्ने विविसर्गलोपो भवत्येव। अप्यकारादि॥ अपिशब्दपदान्वादेशकः पदयहणेषु पद्यकाराय पिपदं वि
 ज्ञेयं। श्वर्जोऽयुतेति इस्त्वा देशो वक्ष्यति। अकारादेरपितस्य श्वायहणस्य हस्तवत्वं सहस्रि
 णं। अकार आदिर्यस्य तत्त्वो ज्ञं। अन्कारादित्र॥ अन्कारपदमिति बोधयति प्रथमे षुष्यन्काराय पिपदं विज्ञेयं।
 अन्तश्चित्यनुस्वारागमेवक्ष्यति। अन्कारादेरपितस्यानुस्वारागमस्यात् यथा। अनन्तश्चुकुर्वतः। अन्कारादिर्य
 स्य तत्त्वो ज्ञं॥ अन्वत्त्र स्त्रेअनित्यस्य कारोत्तरत्वं कथं त्रियते वर्णः कारोत्तरो वर्णार्थे लिपणमित्रस्य कारोत्तरत्व

त्रिष्पु.

"८"

(१)

क

विधानभंगप्रसंगात्॥उच्यते।सत्यमेतत्प्रास्त्रावलानक्रियते किं तु शास्त्रांतरवलाक्रियते।यथा पाणिनीयाएव कारः अ
 पिकार इत्यादीनां साधुतां कथयंति एव मात्रा पि एवमः कार आगमे त्यज्ञा पि वैष्णव परिहारे विज्ञेयो। एकवर्णः पदमण
 कः॥एकश्चासीवर्णश्चैवर्णः स चेत्यदंभवति सोष्ठन्संज्ञः। यथा स उवेक्षित्वा वर्जनिः। पदमिति किं। यज्ञपता इति
 इति संज्ञायाः प्रयोजनं। उकारो एक्तः प्रहृत्येति। अएक्तु इति व्यञ्जने नासंयुत इत्यर्थः॥ आयं तव च॥ चकारान्वादि
 ष्टद एक्तु संज्ञं पदं आदिव दंतव च कार्यभाग भवति। आदिव यथा। स उवेक्षित्वा वर्जनिः इत्यत्रत स्यादिकुर्वते स्तरा
 मिति कार्यं भवति। अंतव यथा। ओते यंतीत्य अंत इति प्रयह कार्यं भवति। आदिश्च अंतश्च आयं तोता विव आयं
 तव त्॥ वर्णस्य विकार लोप्यो॥ वर्णमात्रस्य विकार लोप्यो स्यातां न तु सर्वस्य पदस्य। विकारस्तावत् धर्षा हाविति।
 लोपस्तु सते जानानि॥ विनाशो लोपः॥ वर्णविनाशो लोपसंज्ञो भवति। यथा। ईमं द्रासु प्रयसः। संज्ञायाः प्र "८"
 योजनं। अथलोप इत्यादि। वर्णस्य नित्यतां वै चिदाङ्गः तन्निराकरणाय व्याकरणानुसारण सत्रमेतत् अभाणि।
 अन्वादेशांत्यस्य॥ निमित्तस्य निमित्तिनो वांत्यस्यान्वादेशो भवति निमित्तीति प्रथमकार्यभागिति यावत्सन्निमि
 तस्यायथा। हन्यादुप्यमानं च त्यस्य निमित्तशब्दस्यानि मित्तिनो यथा। अकारस्तु हतायामपीत्यत्र सुश्लोकां इत्यस्य-

(१८)

अंस्यस्येति किं। ब्रह्मांश्वराजन् अग्नाऽस्त्याह विवित्यः सोमा॒ न विवित्या॒ इति॥ उपबंधस्त्वदेशायैव नित्यं निर्देशको भवति। उपबन्धतस्त्वं पैधः एतस्मिन्नित्यपिकरणस्तः संख्या विषयः प्रदेशभ्युपबंधउच्यते। यथा इश्वरतीप्रभृत्यादिसूत्रदृष्टं सोमायस्वेतस्मिन्। गमयते भवत्तद्विच उपबंधेयदुस्तं तदन्यत्र भवतीति तु शब्दार्थः। यथा इत्याहं देवाख्येषादेवः सोमः। अत्र त्रिप्रभृतिन्यायेन पूर्वजे प्रभृत्याय मित्रिप्राप्तिः। अन्यत्र योनिषेधः सुउपबंधेन भवतीति नित्यशब्दार्थः। यथा सदोहविर्धान इति प्रयत्नो यहि व्यते केवल हविर्धान इति सर्वदान प्रयत्नो गत्यते। यथा हविर्धाने खायेत इत्यप्रयत्निषेधः। हविर्धाने प्राती प्रवर्तयेयुरित्यत्रन प्रसरति गमयते भवत्तद्यादिनाप्राप्तिः। न व्येत दनुपपत्नं अन्यत्र निषेधस्य क्वचिदुपबंधे पिदर्ढानात्। यथा अथ मिथुनी भवत्तद्यादिन प्रसरता भवत्तद्युपबंधप्राप्तिः। न यामीत्यादिनान्यत्र निषेधेन निषेध्यते। यथा वायव आरोहणवाहा वित्यत्र सोमायस्वेतस्मिन्नित्रिप्राप्तिः। अनेसमानं देवित्यमित्यनेन अन्यत्र निषेधेन निषेध्यते। अत्रोच्यते। यामीवायवे मनवेऽस्तादीनां कंठोक्त्वादेष निषेधः। प्रसरतु केवल हविर्धाने प्र

त्रिष्व.

"८"

(१०)

यहोनेत्यायमार्थिकोनिषेधोनप्रसरत्येवा आर्थिककंठोन्नयोः कंठोन्नस्यप्राबल्यात् नन्वते अवेत्यनयोः कंठोन्नेवालं
तत्त्वनित्ययहणेनकिं उच्यते। नितरांपरिहारः कंठोन्निरुपवंधप्राप्निमेवनिवर्तयति। नित्यवावदस्तु प्रास्यंतरमपि प
रिहरतियथा द्वेजायेविद्वद्वत्यत्यत्रएकव्यवेत्तोपीलिप्राप्निः। वनस्पतेवीद्वंगरत्यवीडादिप्राप्निः। एवमाद्यहनीयं। माहि
षेयमतानुसारेणेवंप्रपञ्चितं। नानापदायंवनिमित्तंप्रयहस्तादितु॥ वकारस्तु शब्दनिगदितमर्थमन्वादिवाति। प्रय
हेषु स्तादिषु च नानापदसंबंधनिमित्तं असः। हितायामपि स्वकार्यमुपद्यातीतिप्रयहेनुस्वारकार्यं ननिवर्तते।
यथा द्वीचक्रेयपरेप्रयहेनेभवतदत्यत्रप्रयहत्वेपकारेणोपदेष्टपदकालेपितर्थेव। स्त्रादिषु च यथानावयहपर्वदत्य
वयहेणानुस्वारागमेनिविद्वेपदकालेपितर्थेव। यथा अधिमासेदेवाः पत्वणत्वादेतुनानापदायंनिमित्तं असः
हितायमेवकार्येकरोतीत्ययमारंसः। यथा शुचिषादितिशुचि सत्। प्रवाहणदितिप्रवाहनः। यथोन्नंपुनरन्नकंत्रि ॥८॥
पदप्रभृतित्रिपदप्रभृति॥ यथोन्नंपुनरन्नकंत्रिपदप्रभृतित्रयणांपदानां समाहारस्त्रिपदं कार्यभाजः। पदस्यतत्ती
यत्वंविज्ञेयं। ईदरांत्रिपदं प्रभृतिः। आदिर्यस्यतत्रिपदप्रभृति। यथोन्नंपुर्वोन्नंविधिं करोति स्वरविशेषणायत्तत्रिप

२४८
रप्रभूतिपुनरक्षंचेत् तथाहि । लुप्यते त्वकार एकार पर्व इत्यनेन प्रथम कांडे ततीय प्रश्ने देवस्य त्वास विनुः प्रसवेष्ठिनो
रित्यत्र अकारे लुप्तेन देववाक्यं वाजपेये अलोपं वाखित्वात् येव सवति प्रभूतित्वात् । उभा वामित्यत्र सुनथारा ये
अस्मानि येतदुद्यंजातवेदस्मित्यत्रापितथेवानथामंतेवायुरित्यत्र सजातो गर्भो असिरो दस्यो रित्येतत्र करमिव
नाइत्यत्रापितथेवाब्राह्मणवाक्येषु तु विपद्मात्राद्वाकार्यं भवति । ब्राह्मणवाक्येषु पर्वस्थलस्येवो ज्ञेः । इमामग्रस्मा
नित्यत्र मर्यश्रीस्य हयहूर्णो अग्निरित्येवद्वाक्याद्युक्तामेत्यत्राब्राह्मणोपितथेव सवति कार्यमाजः पदस्य तती
यत्वमिति किं । ये अंतरिक्षे येदविलेभ्यः इत्यरेत्येदविलेभ्येषामिति नद्रो ज्ञमानुवाके । प्रभूतीति किं । त्वम
गेह इति याज्याचार्यादिवस्य रिप्रथमं ज्ञेऽग्निरितिवाक्यमन्यन्येन वते इत्यत्र । इतः प्रथमं ज्ञेऽग्निरिति
सन्तथेवा भूषिति वेन्मेवं । विपद्मात्रादेव तथासावद्विनात्रवक्तुमयुक्तं । किं तु ज्ञेसः स्फान इति ज्ञेऽग्निरिति एत
धर्म्यात् । अन्यथात् स्यवेयर्थ्यात् । पदवीप्ताध्यायपरिसमाप्तिं द्योतयति ॥ ॥ ३३ ॥ त्रिप्राति शारद्यविवरणो विभा
ष्यरलेप्रथमो व्यायः ॥ ॥ अथ द्वाद्दो सवति ॥ ॥ उक्तो वर्णसमान्यस्तेषां वर्णानां कीदृशं करणं कथं वातदुपल
व्युरित्याकांक्षानंतरं तन्निरूप्यतद्यानंतर्यार्थो थद्वाद्दः । अथ वाऽन्तरं यद्वस्यतेतद्वद्वाद्दः सवति रिति एत

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com